

Łącznik między Radą Wykonawczą i Wspólnotą Życia Chrześcijańskiego

Światowy Dzień WZCh 2013
WZCh dziełem Boga

Drodzy przyjaciele w Panu.

Tegoroczny Światowy Dzień WZCh, obchodzony w święto Zwiastowania będzie szczególny. Stojąc u progu 450-tego Jubileuszu założenia świeckich wspólnot ignacjańskich prosimy Was, abyście w tym ważnym dniu wspomnieli członków świeckich grup i wspólnot ignacjańskich, które żyły w ciągu tych 450 lat i które cieszyły się bogactwem duchowości ignacjańskiej, służąc Panu z radością w budowaniu Królestwa.

Światowy Dzień WZCh pomoże nam też przygotować się do nadchodzącego Zgromadzenia Światowego, które będzie miało miejsce w Libanie (od 30 lipca do 8 sierpnia 2013 roku). Poprzednie Zgromadzenie Światowe w Fatimie (2008) potwierdziło nasze rozpoznanie, że jesteśmy świeckim ciałem apostołskim. Dlatego też ważne jest, abyśmy przygotowując się do następnego Zgromadzenia Światowego, rozpoznali otrzymaną łaskę i dostrzegli głębsze znaczenie tego, w jaki sposób możemy być świeckim ciałem apostołskim.

WZCh jako Świeckie Ciało Apostolskie

W ostatnich latach, kiedy to WZCh zgłębiała rozumienie wspólnej misji, pojawiły się głosy, by bardziej jednoczyć się w obrębie wspólnoty ku większej skuteczności w misji. Znalazło to wyraz w dokumentach, które są owocem Zgromadzeń Światowych. Należy to także w sposób szczególny odnaleźć w codziennym życiu członków Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego na całym świecie. Pomocą w zrozumieniu dzisiejszej tożsamości, powołania i misji WZCh jest historia WZCh obecnej w różnych częściach świata. Widzimy, słyszymy i jesteśmy świadkami rzeczy, których Bóg dokonuje wśród nas. WZCh jest naprawdę dziełem Bo-

ga. Zapraszamy Wspólnotę Światową, **aby podążała razem, ujawniając ponownie to, czego Bóg dokonuje wśród nas i w ten sposób wzmocniła naszą współpracę z działaniem Bożym.**

Bieżące wydarzenia w Kościele i na świecie są dla nas zaproszeniem do współpracy w duszpasterstwie, które charakteryzuje się jednością i współodpowiedzialnością w ramach Wspólnoty Światowej. Pociągają też nas jako wspólnotę, ku dojrzałości i wyrazistości, która umożliwia coraz lepszą współpracę z innymi wspólnotami ignacjańskimi i kościelnymi oraz z innymi ludźmi dobrej woli, ku budowaniu lepszego świata.¹ Jako organizacja światowa mamy też świadomość, że dzisiejsze sprawy lokalne/regionalne mogą mieć zasięg/skutek globalny, a kwestie globalne wywierają lokalne efekty, np.: globalne ocieplenie, problemy ekonomiczne państw i regionów, osoby wysiedlone na skutek wojen i prześladowań, itp.

W dzisiejszym świecie i Kościele wzrasta poczucie solidarności między narodami. Owo rosnące poczucie jedności jest też darem Pana dla wspólnoty, ofiarowanym, po to, by wnieść nową jakość obecności i świadectwa w Kościele i świecie. Dlatego jesteśmy zaproszeni do troski o wizję WZCh i o jej wspólną misję. Wizja dotyczy tożsamości, a ta z kolei przenika zarówno naszą misję, jak i sposób, w który się w nią angażujemy. Wykorzystanie procesu RPWR (Rozeznawania, Posyłania, Wspierania i Rewizji) jako naszego głównego narzędzia rozeznawania apostołskiego, sprzyja wzrostowi w postrzeganiu wspólnoty światowej jako ciała uwidaczniającego się na poziomach lokalnych. Zachodzi to zwłaszcza dzięki wspólnie przeprowadzanym akcjom interwencyjnym. Tego typu doświadczeniem było zajęcie przez Wspólnotę Światową stanowiska, w solidarności z Republiką Dominikany, w walce o zapewnienie przez rząd prawa do godziwej edukacji. Kolejnym z frontów, na których Wspólnota Światowa działa, lub czuje się wezwana by działać i uświadamiać innych, jest rzecznictwo w sprawach środowiska i migracji. Znakiem wzrostu na poziomie światowym wspólnoty stał się też aspekt finansowy. Mamy na myśli sukces naszego projektu dotyczącego zakwaterowania w Rzymie. Aby uświadomić nam wszystkim, jak Bóg działa we Wspólnocie Światowej i zainteresować nas tym, wykorzystujemy czasopismo *Progressio* oraz inne środki dzielenia się informacjami. Podobnie jak w innych latach, również tym razem, w okolicy dnia 25 marca tysiące WZCh-owiczów na całym świecie oraz ich przyjaciele i rodziny włączą się we wspólne świętowanie. Jest wiele wspólnot obchodzących w różnych częściach świata uroczystości, ale tylko jedno ciało. Powyższe przykłady pokazują, że rośniemy w jedności i ostatecznie stajemy się wspólnotą światową, która działa (tak jak to miało

¹ Zasady Ogólne 7.

miejsce podczas kampanii w Republice Dominikany), dzieli odpowiedzialność finansową (projekt zakwaterowania), modli się i świętuje razem (Światowy Dzień WŻCh).

W tym konkretnym czasie Pan historii zaprasza nas do jeszcze głębszego przeżywania powołania WŻCh byśmy byli proroczym znakiem w świecie. Znakiem tym jest nasza coraz większa jedność w różnorodności osiągnana, mimo rozdrobnienia na małe grupy, poprzez współpracę podsyconą współzawodnictwem. Tak więc tożsamość WŻCh jest sama w sobie profetycznym znakiem naszych czasów, znakiem wezwania do pełni życia adresowanym do wszystkich ludzi bez względu na rozmaite różnice między nimi. W niezwykły i będący bardzo na czasie sposób, wezwanie do prostego stylu życia jest dziś rozumiane w naszej wspólnocie jako „opcja dla życia” na tej planecie i „opcja dla sprawiedliwości” wśród społeczności ludzkiej.² **Kościół i społeczeństwo doświadczają pilnej i uniwersalnej potrzeby autentycznego świadectwa.**

Wciąż trzeba pytać, co wyróżnia powołanie WŻCh spośród różnorodnych darów w Kościele i w rodzinie ignacjańskiej na świecie. Czy WŻCh rości sobie prawo do wyjątkowości określając siebie jako świeckie ciało apostołskie? Czy istnieją wśród nas niejednoznaczności w rozumieniu czym jest powołanie WŻCh? Czym WŻCh różni się od, przykładowo, ignacjańskich grup medytacyjnych lub zorganizowanych grup ignacjańskich kierowników duchowych? Można zaobserwować, że w niektórych przypadkach członkowie/wspólnoty WŻCh przypominają uczestników ruchów pokojowych, działaczy na rzecz sprawiedliwości dla kobiet lub zaangażowanych działaczy na rzecz ochrony środowiska. Warto byśmy, nie żałując innym radykalizmu ich własnej tożsamości, uświadomili sobie nasz szczególny dar, gdyż prowadzi to do większej wierności. Dlatego też kluczowym jest pytanie: Co wyróżnia nas jako Świeckie Ciało Apostołskie, jako WŻCh? Doświadczwszy obdarowania tak wielką mądrością i tak wieloma narzędziami mamy okazję i powinność dzielić się i uczyć się od siebie nawzajem, by bardziej efektywnie spożytkować i zastosować nasze bogactwo, aby sprawić, że „inny świat będzie możliwy”.

Jakie są kształt i forma świeckiego ciała apostołskiego WŻCh? WŻCh jest częścią Ciała Chrystusa, Kościoła. Analogia do ciała, której użył Św. Paweł (1 Kor. 12), podkreśla, że ciało ludzkie ma wiele części i funkcji. Jest zgromadzeniem funkcji w służbie całego organizmu i poza nim. Analogia do ciała jako symfonii funkcji i darów może pomóc nam głębiej poczuć odpowiedzialność za tę szczególną łaskę, daną przez Chrystusa Kościołowi i całemu światu za pośrednictwem WŻCh. Aby dobrze zrozumieć nasze powołanie, powinniśmy głębiej zro-

² Zasady Ogólne 12b

rozumieć Kościół. Czym jest Kościół? Jaka jest natura tego ciała, którego częścią jesteśmy i w obrębie której nabierają znaczenia nasze działanie i tożsamość?

Zasada Ogólna nr 4. zaczyna się od odpowiedzi na pytanie "Kto jest wezwany?" Ludzie powołani do tej wspólnoty zdefiniowani są w zdaniu początkowym "*Naszą Wspólnotę tworzą chrześcijanie: mężczyźni i kobiety, dorośli i młodzież, ze wszystkich grup społecznych, którzy pragną bardziej naśladować Jezusa Chrystusa ...*". Można powiedzieć, że jedną z mocnych stron WŻCh jest fakt jej jedności w swej wielkiej różnorodności, co jest żywym odzwierciedleniem Kościoła, który sam w sobie stanowi odbicie społeczności ludzkiej i wspólnoty życia na ziemi. (por. Rz 8, 22-23).

Historyczny przegląd rozumienia roli laikatu w Kościele pomaga nadać szerszy kontekst naszej tożsamości WŻCh, szczególnie przy rozpoznaniu naszego świeckiego powołania oraz przy nakreśleniu tła pomocnego dla zrozumienia wezwania WŻCh do bycia Świeckim Ciałem Apostolskim. Wspólnota chrześcijan, Kościół, nadal wsłuchuje się w wezwanie Soboru Watykańskiego II, który przynosi nową wizję świata: "*zamiast postrzegania świata jako siedliska zła, pozostającego w opozycji do Kościoła, mówi o świecie, który Bóg nieustannie stwarza i podtrzymuje.*"³. W tej perspektywie, nie tylko Kościół ma obdarowywać świat, ale też świat ma wiele do zaoferowania Kościołowi. Definicją laikatu jest ta cytowana na konferencji w miejscowości Aparecida: "*mężczyzna i kobieta Kościoła w sercu świata oraz mężczyzna i kobieta świata w sercu Kościoła.*"⁴ Przez tę tożsamość świeccy chrześcijanie mają szczególną funkcję świadków i pośredników nadziei w świecie.

Z refleksji nad życiem i posługą Ignacego prowadzoną dla świeckich i wraz z nimi, można zaczerpnąć naukę pomagającą zrozumieć dzisiejsze Świeckie Ciało Apostolskie, poczynając od centralnego znaczenia **Miłości ku i we wspólnocie**. Nie przeżywamy swojego powołania w odosobnieniu lub w próżni. Powołanie osobiste nabiera smaku poprzez nasz udział w różnych wspólnotach i grupach, które współtworzymy, takich jak nasz kraj, tradycja religijna, rodzina, płeć, czasy, w których żyjemy. Jesteśmy kształtowani przez wspólnoty, w których życiu mamy udział lub z którymi się stykamy, a także pomagamy je kształtować. Sam Ignacy dojrzał doświadczając daru, wyzwania i ogromnego potencjału życia wspólnym powołaniem apostolskim. Jest to dar, wyzwanie i ogromny potencjał ofiarowany teraz Wspólnocie Życia Chrześcijańskiego.

³ Progressio Suplemento 59

⁴ Aparecida [225] Dokument z V Konferencji Biskupów Ameryki Łacińskiej i Karaibów, zorganizowanej w miejscowości Aparecida (w Brazylii) w maju 2007

Wspólnota Życia Chrześcijańskiego jest "apostolska". Jako część Ciała Chrystusa – Kościoła, WŻCh otrzymuje wezwanie Chrystusa i coraz bardziej stara się na nie odpowiedzieć. Wezwanie (lub Wspólna Misja), przyjęte na Zgromadzeniu w Itaici w 1998, było posłaniem Wspólnoty Światowej ku wprowadzaniu Chrystusa w trzy obszary życia: w realia społeczne, kulturę i w życie codzienne. Dwa następne zgromadzenia, potwierdziły i przyjęły na nowo to wezwanie i wyraziły gotowość naszej Wspólnoty by na nie odpowiedzieć poprzez konsekwentne podjęcie współdziałania jako jedna wspólnota, jedno ciało. Obraz wspólnoty jako ciała inspirowuje nas do jakościowego wzrostu w pojmowaniu naszej tożsamości, przyjmując łaskę, jaką jest wezwanie Pana odczytane w naszej najnowszej historii.

Na obchody Światowego Dnia WŻCh proponujemy wspólnotom kilka pytań dla pogłębienia i przemyślenia kwestii bycia Świeckim Ciałem Apostolskim:

- W jaki sposób, w Waszej wspólnocie, WŻCh jest doceniana jako dzieło Boga?
- Jeśli WŻCh jest ciałem, jaki ma kształt? Jaką częścią tego ciała jest Wasza wspólnota (narysujcie tę część, jeśli będzie to pomocne)?
- Jako organizację będącą Świeckim Ciałem Apostolskim WŻCh cechuje między innymi: obecność animatorów, liderzy, proces RPWR (Rozpoznawanie, Posyłanie, Wspieranie i Rewizja), Przymierze, prosty styl życia, współodpowiedzialność finansowa, inicjatywy apostolskie i rzecznictwo (wyrażanie opinii w problemach dotyczących naszych obszarów apostolskich na różnych forach krajowych, czy międzynarodowych – przyp. tłum.). W której z tych cech charakterystycznych Wasza wspólnota lokalna/krajowa musi pracować bardziej?
- Jakie jest Wasze doświadczenie rozeznawania wspólnotowego, które doprowadziło do podjęcia przez Waszą Wspólnotę Krajową pracy apostolskiej? Jeśli nie macie żadnych krajowych dzieł apostolskich, ale stosowaliście RPWR na poziomie lokalnym lub indywidualnym w WŻCh podzielcie się Waszym doświadczeniem tego procesu?
- W jaki sposób znajdujecie ludzi, których można posłać do tej pracy apostolskiej i tych, którzy mogą ją wspierać?
- Jak oceniacie skuteczność Waszej pracy, jej trwałe znaczenie i pracę ludzi, których posłaliście?

Tak jak w minionych latach, będziemy wdzięczni, jeśli podzielicie się z nami swoimi przemyśleniami dotyczącymi powyższych pytań.

450 jubileusz (25 marca 2013 do 25 marca 2014)

Jak napisaliśmy w **Projektach 152**, rok 2013 to **450-ta rocznica powstania Ignacjańskich Wspólnot Świeckich**. Miło jest nam widzieć, że wiele wspólnot przygotowuje się do świętowania tej ważnej rocznicy. Najważniejszym wydarzeniem będzie oczywiście Zgromadzenie Światowe w Libanie. Omówiliśmy również inne działania międzynarodowe. Jednym z już potwierdzonych jest pielgrzymka organizowana w Europie. W 1556 r. Jean Leunis pielgrzymował z Liege (w Belgii) do Rzymu (we Włoszech), aby spotkać się ze Św. Ignacym i dołączyć do Towarzystwa Jezusowego. Sześć lat później, w Rzymie, Leunis założył „Prima Primaria”, z której wywodzą się Sodalicje Mariańskie i WŻCh. 450 lat później organizujemy pielgrzymkę, aby naśladować podróż Leunisa ku założeniu tego, co możemy nazwać towarzystwami świeckimi. Planowane są cztery krótkie etapy: Belgia (6-7 kwietnia), Szwajcaria (8-14 kwietnia), Francja (19-21 kwietnia) i Włochy (26-28 kwietnia) 2013 roku. Wkrótce na naszej stronie internetowej www.cvx-clc.net będzie można znaleźć bardziej szczegółowe informacje o pielgrzymce i o tym jak do niej dołączyć.

Uprzejmie prosimy Was, abyście poinformowali nas o działaniach lokalnych dotyczących obchodów jubileuszu, byśmy mogli przygotować kalendarz na stronę internetową. Życzymy Wam wszystkim pełnego wdzięczności wspomnienia naszych korzeni i drogi odbytej przez wieki, ku stawaniu się dziś tym, do czego czujemy się powołani: świeckim ciałem apostołskim.

Chris Micallef
Wiceprezydent

Edel Churu
Doradca

Rita El-Ramy
Doradca